

JELÍNEK Jan

*19. 07. 1940 Praha

Novinář, režisér krátkometrážních filmů

V roce 1957 maturoval na gymnáziu v Nymburce, pak vystudoval Univerzitu Karlovu, fakultu žurnalistiky. Jako dítě „buržoazního původu“ se nedostal na FAMU, přestože udělal zkoušky. Stal se proto pomocným dělníkem v hutích, laborantem, „montérem koleček“.

V šedesátých letech natáčel jako „kameraman dopisovatel“ pro Československou televizi, později režíroval, už jako profesionál, Československý filmový týdeník, kterému se říkalo „žurnál“.

V Krátkém filmu Praha zůstal třiadvacet let.

Po celý profesní život psal a věnoval se různým žánrům. Přispíval do novin a časopisů, fotografoval.

Vydal několik knih: **Každý něco sbírá**, **Láskoviny**.

V letech 1996 a 1997 ho nadace Stevena Spielberga vyzvala, aby pro ni natáčel rozhovory s lidmi, kteří přežili holocaust. Nabídku přijal a natočil přes padesát rozhovorů. Po letech se k nim vrátil a zpracoval třicet sedm z těchto svědectví do podoby knihy: **A kde byl bůh, když lidé umírali v Osvětimi?**

Čtení je to nejen čtivé, ale také mrazivé, dojemné, nezapomenutelné, mnohdy šokující a neuvěřitelné...

V roce 2016 vyšla kniha s názvem **Jizvy na duši**, která je vyprávěním malého kluka židovské. Narodil se židovské mamince a křesťanskému otci v tu nejnevhodnější dobu – roku 1940. Nebýt statečnosti jeho otce, zmizela by celá rodina beze stopy v některém nacistickém koncentračním táboře. Svět jeho dětství byl děsivý, i když on to zcela tak nevnímal. Prvních pět let byl tím, co se dnes nazývá „ukrývané dítě“. Ovlivnilo to celý jeho život. Po smrti otce, v roce 1947, se rodina odstěhovala do městečka Nymburka, kde vyrostl. Být sám je pro malého kluka traumatem, ze kterého ho vyléčili dva celoživotní kamarádi ze školních lavic. Vše, co spolu zažili, je zaznamenáno v po léta psané kronice. Popisuje i skutečně šťastné období jeho klukovských let.

